

Nr. 37.

8.
nóvbr.

Toll-lög fyrir Ísland.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Þegar fluttar eru til Íslands vörur þær, er nú skal greina, skal af þeim gjöld greiða til landssjóðs þannig:

1. af öli alls konar.....	5 aura af hverjum potti.
2. — brennivíni með 8 ^o styrkleika eða minna	40 — — — —
— brennivíni yfir 8 ^o og allt að 12 ^o styrkleika.....	60 — — — —
— brennivíni yfir 12 ^o styrkleika	80 — — — —
Af 16 ^o vínanda, sem aðfluttur er til eldsneytis eða iðnaðar og gjörður óhæfur til drykkjar undir umsjón yfirvalds, skal engan toll greiða.	
3. — öðrum brenndum drykkjum, svo sem rommi, kognaki, arraki, whisky og öðrum sams konar drykkjarföngum með 8 ^o styrkleika eða minna.....	60 — — — —
— yfir 8 ^o og allt að 12 ^o styrkleika	90 — — — —
— yfir 12 ^o styrkleika.....	120 — — — —
4. — rauðvíni og sams konar borðvínunum hvítum, svo og messuvíni.....	15 — — — —
5. — öllum öðrum vínföngum.....	60 — — — —
6. — bittersamsetningum, sem ætlaðar eru óblandaðar til drykkjar	75 — — — —
7. — öðrum bittertegundum (bitteressents, elixír o. fl. þess háttar)	100 aura af hverjum pela.
eða minni flátum. Eptir sama hlutfalli skal greiða toll, sje varan aðflutt í stærri flátum.	

Sjeu vörutegundir þær, sem taldar eru undir tölulið 3. 4. 5. og 6., fluttar í flátum, er rúmi minna en 1 pott, skal greiða sama gjald af hverjum 3 pelum, sem af potti í stærri flátum.

8. — tóbaki alls konar, hvort heldur reyktóbaki, munn-tóbaki (rullu) eða neftóbaki (rjóli).....	50 aura af hverju pundi.
9. a, af vindlum	200 — — — —
b, af vindlingum (sígarettum).....	100 — — — —

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Toldlov for Island.

Nr. 37.
8de
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitteligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Af efternævnte Varer erlægges, naar de indføres til Island, følgende Afgifter til
Landskassen:

1, af al Slags Ol.....	5 Øre for hver Pot.		
2, af Brændevin med 8° Styrke og derunder.....	40 — — —		
af Brændevin over 8° indtil 12° Styrke.....	60 — — —		
af Brændevin over 12° Styrke.....	80 — — —		
af 16° Spiritus, som indføres til Brændsel eller i indu- strielt Djemed, erlægges ingen Afgift, naar den under Ovrighedens Opsyn er gjort udrikkelig.			
3, af andre destillerede Drikke, saasom Rom, Kognak, Arrak, Whisky og andre Drikkevarer af samme Slags med 8° Styrke eller derunder.....	60 — — —		
over 8° og indtil 12° Styrke.....	90 — — —		
over 12° Styrke.....	120 — — —		
4, af Rødvín og hvide Bordvine af samme Slags, saavelsom Kirkevin.....	15 — — —		
5, af alle andre spirituose Drikkevarer.....	60 — — —		
6, af Bitterkompositioner, som ere bestemte til at nydes ublandede.....	75 — — —		
7, af andre Sorter Bitter (Bitteressents, Elksir m. m. af samme Slags).....	100 — — —		Pægl
eller mindre Beholdere. Efter samme Forhold erlægges Afgiften, hvis Varen indføres i større Beholdere.			
Saafrømt de under Nr. 3, 4, 5 og 6 anførte Drikkevarer indføres i Beholdere, som rumme mindre end en Pot, er- lægges den samme Afgift for hver 3 Pægle som for hver Pot i større Beholdere.			
8, af al Tobak, være sig Røgtobak, Skraatobak eller Snus- tobak, erlægges.....	50 Øre af hvert Pund.		
9, a, af Cigarer.....	200 — — —		
b, af Cigaretter.....	100 — — —		

Nr. 37.
8.
nóvbr.

Tóbaksblöð, sem aðflutt eru undir umsjón yfirvalds, og notuð til fjárböðunar, eru undanþegin aðflutningsgjaldi.

10. af kaffi og kaffibæti alls konar.....	10 aura af hverju pundi.
11. — sykri og sírópi	5 — — — —
12. — tegrasi	30 — — — —
13. — súkkulaðe.....	10 — — — —
14. — öllum brjóstsykur- og konfekttegundum.....	30 — — — —

Brot úr tolléiningu, sem nema helmingi eða meir, skulu talin sem heil tolléining, en minni brotum skal sleppt.

Af vörum, sem ætlaðar eru til neyzlu skipverjum sjálfum eða farþegum á því skipi, er vörurnar flytur, skal eigi toll greiða, enda sje skipsforðinn eigi meiri en ætla má að nægi, eptir því, sem tíðkamt hefur til þessa. Ákvörðun lögreglustjóra hjer að lútandi liggur undir úrskurð landshöfðingja.

2. gr.

Gjaldið skal greiða lögreglustjóra í því lögsagnarumdæmi, þar sem varan er flutt úr skipi, eða að því er lausakaupmenn snertir, þar sem skipið á fyrst að sýna skipsskjöl sín, eptir gildandi lögum. Það skal greitt í peningum eða með ávísun, stílaðri upp á borgun við sýningu, á banka eða peningastofnanir í Reykjavík eða á áreiðanlegt verzlunarhús í Kaupmannahöfn, ef nægileg skilríki, sem innheimtumaður tekur gild, eru fyrir því, að ávísunin verði greidd. Til þess að ákveða gjaldið, skal farið eptir tollskrá skipsins eða vöruskrá, tilvísunarbrjefum eða öðrum skipsskjölum, er snerta hinar tollskyldu vörur.

3. gr.

Hinar tollskyldu vörur má eigi byrja að flytja úr skipi fyr en skipstjóri eða afgreiðslumaður hefur skilað lögreglustjóra öllum skjölum, er skipsfarminn snerta, og látið fylgja skriflegt vottorð frá skipstjóra upp á æru og samvizku um það, að eigi sjeu í skipinu aðrar eða meiri tollskyldar vörur til þess staðar en þær, er tilfærðar eru á tollskránni eða vöruskránni, og þær sem hann þá samstundis skýrir frá, að ætlaðar sjeu skipverjum eða farþegum á skipinu til neyzlu í því, og skal það tilgreint annaðhvort á tollskránni eða sjerstakri skrá yfir skipsforðann. Sje uppskipun byrjuð áður en fullnægt er fyrirmælum greinar þessarar, verður skipstjóri sekur allt að 100 kr.

4. gr.

Eigi má án samþykkis innheimtumanns afhenda viðtakendum tollskyldar vörur, fyr en tollgjaldið er greitt. Brot gegn þessu fyrirmæli varða sektum, allt að 200 krónum, á hendur skipstjóra eða á hendur afgreiðslumanni skipsins, ef hann er þar á staðnum. — Hafi vörurnar verið afhentar viðtakanda, án samþykkis innheimtumanns, eða áður en hann hefur fengið kvittun innheimtumanns fyrir því, að gjaldið sje þegar greitt, þá er viðtakandi skyldur til að skýra lögreglustjóra frá þessu þegar í stað, í síðasta lagi innan 3 daga frá því, að hann tók við vörunum, og greiði gjaldið um leið, ef það er eigi þegar gjört. — Að því er snertir fastar verðlanir gilda þó fyrirmæli laga um tollgreiðslu frá 22. maí 1890, en að öðru leyti er tollurinn fallinn í gjalddaga, þegar skip það, er vörurnar flytur, hefur hafnað sig þar, er gjaldið á að greiða.

Tobaksblade, som indføres under Øvrighedens Tilsyn og benyttes til Badning af Faar, ere undtagne fra Indførselsafgift.

10, af Kaffe og Kaffesurrogater af enhver Slags.....	10	Ore	af	hvert	Pund.
11, af Sukker og Sirup	5	—	—	—	—
12, af The	30	—	—	—	—
13, af Chokolade.....	10	—	—	—	—
14, af alle Sorter Brystjucker og Konfekt.....	30	—	—	—	—

Brøfdele af en Toldenhed, som udgøre $\frac{1}{2}$ eller mere, regnes som en hel Toldenhed, medens mindre Brøfdele bortfalde.

Af Varer, som ere bestemte til Mandfakets eller Passagerernes eget Forbrug paa det Skib, som indfører disse, erlægges ingen Afgift, forsaavidt som det hertil bestemte Kvantum ikke er større, end der maa anses for tilstrækkeligt efter Skib og Brug hidtil. Politimesterens Afgørelse af dette Punkt kan indaafes for Landskhøvdningen.

§ 2.

Afgiften betales til Politimesteren i den Jurisdiktion, hvor Varerne udløses, eller forsaavidt angaar Spekulanthandlere, hvor Skibet efter den gældende Lovgivning først skal fremvise sine Papirer. Den erlægges kontant eller ved Anvisning, betalbar ved Sigt, enten paa en Bank eller et andet Pengeinstitut i Reykjavik eller paa et paalideligt Handelshus i Kjøbenhavn, forsaavidt der foreligger tilstrækkelige Bevisligheder, som af Oppebørselsbetjenten tages for gode, for at Anvisningen vil blive betalt. Til Grund for Afgiftens Beregning lægges Skibets Toldseddel eller Varefortegnelse, Adressebreve eller andre Skibsdokumenter, som vedrøre de afgiftspligtige Varer.

§ 3.

Landbringelsen af de afgiftspligtige Varer maa ikke begynde, førend Skibsføreren eller Ekspeditøren har afleveret til Politimesteren alle de Dokumenter, der vedrøre Skibets Ladning, i Forbindelse med en af Skibsføreren paa Tro og Love afgivet skriftlig Forsikring om, at der i Skibet ikke findes andre eller flere til det Sted bestemte afgiftspligtige Varer end de paa Toldsedlen eller Ladningsfortegnelsen opførte, samt hvad der efter hans samtidige Forklaring er bestemt til Mandfakets og Passagerers eget Forbrug paa Skibet, hvilket skal være anført enten paa Toldsedlen eller paa en særlig Fortegnelse over Skibets Proviant. Begynder Udløsningen, førend Bestemmelserne i nærværende Paragraf ere fyldestgjorte, ifalder Skibsføreren en Bøde indtil 100 Kr.

§ 4.

Uden Oppebørselsbetjentens Samtykke maa afgiftspligtige Varer ikke udleveres til Modtageren, førend Afgiften er betalt. For Overtrædelse heraf straffes Skibsføreren eller Ekspeditøren, hvis en saadan findes paa Stedet, med Bøder indtil 200 Kr. Ere Varerne bleve udleverede til Modtageren uden Oppebørselsbetjentens Samtykke, eller førend han har erholdt Oppebørselsbetjentens Kvittering for Afgiftens Berigtigelse, er Modtageren pligtig ufortøvet og senest inden 3 Dage, efterat Varerne ere komne ham ihænde, at gøre Anmeldelse herom til Politimesteren og samtidig at berigtige Afgiften, hvis dette ikke allerede er sket. Forsaavidt angaar faste Handeler, gælde dog Bestemmelserne i Lov af 22de Maj 1890 angaaende Toldafgifters Berigtigelse, men iøvrigt er Afgiften forfalden til Betaling, saasnart det Skib, hvormed Varerne indføres, har kastet Anker paa den Havn, hvor Afgiften skal erlægges.

Nr. 37. Toldlov for Island af 8de November.

Nr. 37.

8.
nóvbr.

5. gr.

Lögreglustjóri hefur vald til þess, hvenær sem vera skal, að heimta af hverjum manni í umdæmi sínu, er ástæða þykir til að ætla, að fái gjaldskyldar vörur frá útlöndum, æru- og samvitzkuvottorð skriflegt um það, hrort hann hafi fengið þess konar vörur, og ef svo er, hverjar og hve mikið af þeim. Svo getur hann og krafizt, að viðtakendur sýni reikninga þá (faktúru), er vörunar snerta.

Tregðist nokkur við að gefa vottorð þau, sem um ræðir í þessari grein eða sýna faktúru sína, má þvinga hann til þess með dagsektum allt að 20 kr. á dag, og getur lögreglustjóri tiltekið sektirnar í brjefi til viðtakanda.

6. gr.

Í tollskrá skipa og vöruskrám skal tilgreina styrkleik vínfanga þeirra, sem talin eru í 2. og 3. tölulið 1. greinar þessara laga, nema vínföngin flytjist í flöskum, er taki 3 pela eða minna. Sje það eigi tiltekið, skal tollgreiðandi greiða hæsta gjald, nema hann á sinn kostnað láti rannsaka hinar aðfluttu vörur og fái vottorð lögreglustjóra um styrkleik þeirra.

Að því er snertir vörur þær er taldar eru í töluliðunum 8—14 í 1. gr., skal þyngd þeirra tilgreind á tollskrá og vöruskrám skipanna. Sje ógreinilega sagt frá um tollskyldar vörur á tollskránni eða vöruskránni, eða ef skýrslurnar þar að lútandi eru eigi fullnægjandi, eða sje ástæða til að rengja, að rjett sje skýrt frá, má lögreglustjóri eða umboðsmaður hans láta rannsaka farminn og hafa eptirlit með uppskipun svo sem með parf. Kostnað þann, er af þessu leiðir, skal landssjóður greiða, ef skýrslurnar reynast nákvæmar, en ef þær reynast ónákvæmar, fellur kostnaður á skipstjóra, eða ef nauðsyn krefur, á þá, er við vörum taka.

7. gr.

Nú verður maður uppvís að því, að hafa sagt rangt til um gjaldskyldar vörur, sem hann hefur innflutt eða veitt móttöku, eða gefið ranga yfirlýsing þar að lútandi, eða eigi skeytt því, að skýra lögreglustjóra frá tollskyldum vörum, er hann hefur innflutt eða tekið við, innan þess tíma, er segir í 4. gr., og skal hann þá sæta sektum allt að 1000 krónum, og gjaldi auk þess þrefalda þá upphæð gjaldsins, er hann hefur reynt að draga undan.

Við ákvörðun sektanna skal taka sjerstakt tillit til þess, hvort viðtakandi hefur haft ástæðu til að álita, að lögreglustjóri hefði af tollskrá eða öðrum slíkum skilríkjum fengið vitneskju um vöru þá, sem um er að ræða.

8. gr.

Hinar aðfluttu tollskyldu vörur skulu vera að veði fyrir tollinum og sektunum, og hefur eigandi ekki rjett til að ráða yfir þeim, fyr en búið er að greiða gjöld þessi. Veðrjetturinn helzt eins, þótt vörunar hafi verið afhentar viðtakanda. Sjeu ekki tollskil gjörð samkvæmt 4. gr. hefur lögreglustjóri vald til að selja vörunar, án undangengins lögtaks eða fjárnáms, til lúkningar tolli og sektum. Það skal gjöra á uppboði, er boðað sje með viku fyrirvara, og má lögreglustjóri krefjast borgunar við hamarshögg. Nú næst eigi til vöru þeirrar, er tollinn átti af að greiða, og má þá án undanfarandi birtingar gjöra lögtak fyrir tolli og sektum í öðrum eigum viðtakanda, og selj il ðahögtekna á sama hátt og að framan greinir um hina tollskyldu vöru.

Nr. 37. Toll-lög fyrir Ísland 8. nóvember.

§ 5.

Nr. 37.
8de
Novbr.

Politimesteren kan til enhver Tid afkræve en hvilken som helst Person i hans Jurisdiktion, om hvem der er Grund til at formode, at han faar afgiftspligtige Varer indførte, en paa Tro og Love afgiven skriftlig Forsikring om, hvorvidt han har modtaget saadanne Varer, og i bekræftende Fald hvilke og hvor stort et Quantum. Endvidere kan han forlange, at Modtagerne fremvise de Varerne vedrørende Fakturaer.

Undslaar nogen sig for at afgive de i nærværende Paragraf omhandlede Forsikringer eller fremvise sin Faktura, kan han tvinges dertil ved Dagmulfter indtil 20 Kr. pr. Dag, der kunne dikteres af Politimesteren i en Skrivelse til Modtageren.

§ 6.

Paa Skibenes Toldsedler og Varefortegnelser bør Styrken af de i nærværende Lovs § 1 Nr. 2 og 3 opførte Spirituosa være opgivet, medmindre disse indføres i Flasker, der rumme 3 Pægle eller mindre. I Mangel af en saadan Opgivelse erlægges den højeste Toldsat, medmindre vedkommende paa egen Bekostning lader de indførte Varer undersøge og erhverver Politimesterens Attest om deres Styrke.

Foraaavidt angaar de i § 1 Nr. 8—14 opførte Varer, bør deres Vægt være opgivet paa Skibenes Toldsedler og Varefortegnelser. Ere de i Toldsedlen eller Varefortegnelsen indeholdte Opgivelser vedrørende toldpligtige Varer utilstrækkelige, eller ere de dem vedrørende Angivelser ufyldstgørende, eller er der Grund til at betvivle deres Rigtighed, kan Politimesteren eller hans Fuldmægtig lade Ladningen undersøge og føre det fornødne Tilsyn med Skibets Udlosning. De herved foranledigede Udgifter udredes, hvis Angivelserne findes at være nøjagtige, af Landskassen, men hvis de findes unøjagtige, af Skibsføreren eller i fornødent Fald af Varernes Modtagere.

§ 7.

Findes nogen at have gjort urigtig Angivelse eller at have afgivet urigtig Forsikring med Hensyn til afgiftspligtige af ham indførte eller modtagne Varer, eller forsvømt inden den i § 4 fastsatte Frist at anmeldte for Politimesteren afgiftspligtige Varer, som han har indført eller modtaget, straffes han med Bøder indtil 1000 Kr. og bøder desuden det Afgiftsbeløb tredobbelt, hvis Erlæggelse han har forsøgt at unddrage sig.

Ved Bødernes Bestemmelse vil der være at tage særligt Hensyn til, om Modtageren har havt Grund til at antage, at Politimesteren af Toldseddel eller andre lignende Bevisligheder havde faaet Rundskab om den omhandlede Vare.

§ 8.

Saaavel for Afgiftens som for Bødernes Erlæggelse hæfte de indførte, afgiftspligtige Varer, og er Ejeren af dem uberettiget til at raade over dem, før de omhandlede Beløb ere betalte. Sikkerhedsretten bevares uforandret, selv om Varerne ere bleve udeliveredede til Modtageren. Saafernt Afgiften ikke berigtiges overensstemmende med § 4, er Politimesteren berettiget til at realisere Varerne uden forudgaaet Udpantning eller Udlæg til Dækning af Told og Bøder. Realisationen bør foregaa ved en med en Uges Varfel bekendtgjort Auktion, hvor Politimesteren kan forlange Betaling ved Hammerslaget. Kan der ikke faas fat paa den Vare, hvoraf Afgiften skulde svares, kan der uden forudgaaet Forkyndelse gøres Udpantning for Told og Bøder i Modtagerens andre Ejendele, og det udpantede realiseres paa den foran med Hensyn til de afgiftspligtige Varer anførte Maade.

Nr. 37. Toldlov for Island af 8de November.

Nr. 37.

8.
nóvbr.

9. gr.

Verði sú raun á, þegar tollskyldar vörur eru fluttar til Íslands, að nokkuð af þeim hafi ónýzt eða rýrnað, vínföng lekið niður, eða vörurnar hafi með einhverju móti farið forgörðum á leiðinni eða við uppskipun, skal ekkert gjald greiða af því, sem farið hefur, ef eigandi eða umboðsmaður hans sannar með vottorði lögreglustjóra eða umboðsmanns hans, að tollskráin eða vöruskráin telji meira en viðtakandi fær. Þegar sjóskemmdar tollvörur eru seldar á uppboði, skal tollurinn greiðast fyrirfram af uppboðsverðinu, og fáið eigi svo hátt boð, sem tollinum nemur, þá greiðist í toll það, sem uppboðsandvirðið nemur, að kostnaði frádregnum.

10. gr.

Mál sem rísa af brotum gegn lögum þessum, skal farið með sem almenn lög-reglumál.

11. gr.

Sektir allar eptir 3. og 4. gr. renna í landssjóð. Hið sama er um sektir eptir 5. og 7. gr., nema einhver hafi komið því til leiðar með frásögu sinni, að tollsvikin komust upp, og fær hann þá helming sekta.

12. gr.

Fyrir tollheimtum og sektum eptir lögum þessum skal lögreglustjóri gjöra reikninga samkvæmt reglum þeim, sem settar eru eða settar verða um opinber reikningsskil.

Af upphæð tolls á vörutegundum þeim, sem taldar eru í 1. gr., svo og af sektum, fær lögreglustjóri 2 af hundraði í innheimtulaun.

13. gr.

Nú er tollskyld vara, er aðflutningsgjald hefur verið greitt af, flutt út úr landinu aptur, og getur útflytjandi þá fengið hjá lögreglustjóra skírteini þar að lútandi. Ef hann síðan skilar því skírteini aptur, með áritun útlendrar tollstjórnar um það, að vara sú, sem ræðir um í skírteininu, sje þangað innflutt, þá skal endurgreiða honum tollinn að frádregnum innheimtulaunum.

14. gr.

Með lögum þessum er úr gildi numið: tilskipun 26. febr. 1872 um gjald á brennivíni og öðrum áfengum drykkjum, lög nr. 10 11. febr. 1876 og lög nr. 10 24. ágúst 1877 um breyting á tjeðri tilskipun, lög nr. 29 7. nóv. 1879 um breyting á lögum um gjald á brennivíni og öðrum áfengum drykkjum, lög nr. 10 9. ágúst 1889 um aðflutningsgjald á kaffi og sykri, lög nr. 21 22. sept. 1899 um aðflutningsgjald af tóbaki, svo og lög nr. 29 11. nóv. s. á. um viðauka við lög um breyting á lögum um gjald á brennivíni og öðrum áfengum drykkjum.

Nr. 37. Toll-lög fyrir Ísland 8. nóvember.

§ 9.

Naar det maatte vise sig, at noget af de afgiftspligtige Varer, som agtes indførte til Island, er ødelagt eller forringet, spiritusøse Drikkevarer lækkede ud, eller Varerne paa en eller anden Maade ere gaaede tabt paa Vejen eller ved Udlosningen, udredes ingen Afgift af det saaledes spildte, saafremt Ejeren eller hans Befuldmægtigede med Politimesterens Attest beviser, at der paa Toldstedet eller Varefortegnelsen er opført mere end Adressaten modtager. Naar havarerende afgiftspligtige Varer sælges ved Auktion, betales Afgiften foruds af Auktionsbeløbet, men erholdes ikke saa højt Bud, som Tolden beløber, betales i Told Auktionsbeløbet med Fradrag af Omkostninger.

Nr. 37.
8de
Novbr.

§ 10.

Sager i Anledning af Overtrædelser af nærværende Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 11.

Alle Bøder efter §§ 3 og 4 tilfalde Landskassen. Det samme gælder om Bøder efter §§ 5 og 7, medmindre nogen ved sin Anmeldelse har givet Anledning til Opdagelsen af den begaaede Toldsvig, i hvilket Fald den ene Halvdel tilfalder ham.

§ 12.

For Oppebørselen af Afgifter og Bøder efter denne Lov aflægges Politimesteren Regnskab i Overensstemmelse med de Regler, som nu gælde eller senere maatte blive fastsatte for Afslæggelsen af Regnskab for offentlige Oppebørseler.

Af Afgiften af de i § 1 anførte Varer saavel som af Bøder erholder Politimesteren 2 pCt. som Oppebørselsgebyr.

§ 13.

Naar en afgiftspligtig Vare, hvoraf Indførselsafgift er bleven betalt, igen udføres fra Landet, kan Eksportøren erholde en Attest desangaaende hos vedkommende Politimester. Hvis han senere tilbageleverer Attesten, forsynet med en Paategning fra en udenlandsk Toldbestyrelse om, at den i Attesten omhandlede Vare er indført dertil, kan han faa den erlagte Indførselsafgift tilbagebetalt efter Fradrag af Oppebørselsgebyret.

§ 14.

Ved nærværende Lov ophæves: Forordning af 26de Februar 1872 om Afgift af Brændevin og andre spiritusøse Drikkevarer, Lov Nr. 10 af 11te Februar 1876 og Lov Nr. 10 af 24de August 1877 om Forandring i bemeldte Forordning, Lov Nr. 29 af 7de Novbr. 1879 om Forandring i Lovgivningen om Afgift af Brændevin og andre spiritusøse Drikkevarer, Lov Nr. 10 af 9de August 1889 om Indførselsafgift af Kaffe og Suffer, Lov Nr. 21 af 22de September 1899 om Indførselsafgift af Tobak og Lov Nr. 29 af 11te November s. A. om Tillæg til og Forandring i Lovgivningen om Afgift af Brændevin og andre spiritusøse Drikkevarer.

Nr. 37. Toldlov for Island af 8de November.

Nr. 37.
8.
nóvbr.

15. gr.

Stjórnin annast um, að sjerprentuð útlekking af lögum þessum á danska og enska tungu sje afhent lögreglustjórum til útbýtingar til kaupmanna og skipstjóra.

16. gr.

Lög þessi öðlast gildi þann dag, er skýrt er frá staðfesting þeirra í B-deild Stjórnartíðindanna.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalínuborg, 8. nóvember 1901.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

§ 15.

Regeringen træffer Foranstaltning til, at særtrykt Oversættelse af denne Lov paa ^{Nr. 37.}
 Dansk og Engelsk leveres til Politimestrene til Uddeling blandt Købmænd og Skibsførere. ^{8de}
 Novbr.

§ 16.

Denne Lov træder i Kraft den Dag, da dens Stadfæstelse bekendtgøres i Regerings-
 tidenden, Afdeling B.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 8de November 1901.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 8de November 1901.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.